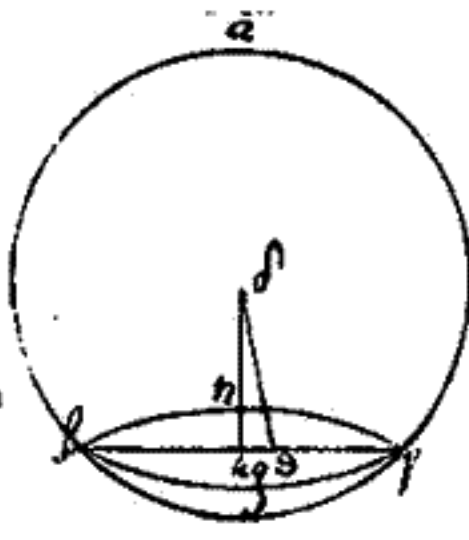

θίπος ἔσαι, καὶ πᾶ ἥδη εἰρημεία, ἐπὶ τὸ η κ, ἐπίπεδον, ὑπὲρθε δὲ καὶ ἡ ε γ, ἀποπον ἄρα καὶ τὴν ε γ: τὸ ε δ:

Πρότασις ς': Θεώρημα.

Ἐὰν ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἐπὶ τὸν κέντρον τοῦ ἐλάσσονος τῆς ἐν τῇ σφαίρα κύκλου γραμμὴ ἀχθῆ, ὀρθὴ ἔσαι ἢ ἀχθῆσα πρὸς τὸ τὸν κύκλου ἐπίπεδον.

Ἀχθῆτω ἀπὸ τοῦ δ, κέντρου τῆς α β γ, σφαίρας ἐπὶ τὸ ε, κέντρον τοῦ β ζ γ η κύκλου ἐλάσσονος ἢ δ ε. Λέγω τὴν δ ε, κάθετον εἶναι πρὸς τὸ ἐπίπεδον τοῦ β ζ γ η, κύκλου, εἰ γὰρ μὴ, πίπτειτο ἢ δ θ. καὶ ε. *Theod. Sf. Lib. 1. Fig. 5.*
 Πείη ἢ δ θ, κάθετός ἐστι πρὸς τὸ ἐπίπεδον τοῦ β ζ γ η, κύκλου ἀπὸ τοῦ δ, κέντρου τῆς σφαίρας ἠγμένη, δηλονότι, ὅτι τὸ θ, κέντρον ἐστὶ τὸ αὐτὸ β ζ γ η, κύκλου, καὶ τὸ β': πρόεσμα τῆς β': τὸ παρόντος, ἀλλ' ὑπὲρθε τὸ ε, κέντρον εἶναι τοῦ β ζ θ η, κύκλου, ἀποπον ἄρα. ὡς ἡ δ θ, ἕκ ἕστι κάθετος πρὸς τὸ ἐπίπεδον τοῦ β ζ γ η, κύκλου ἐλάσσονος. ὁμοίως δὲ εἰδ' ἄλλητις, ἢ δ ε, ἄρα ἢ πᾶ κέντρα ἐπιζυγνύουσα τῆς σφαίρας καὶ τὸν κύκλου κάθετός ἐστι πρὸς τὸ τὸν β ζ γ η, κύκλου ἐπίπεδον. ὅπερ εἶδει δεῖξαι.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α.

Ἐκ τῶν δηλον, ὅτι εἰω ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας κάθετος ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον τοῦ ἐλάσσονος κύκλου ἀχθῆ, διὰ τὸ κέντρον αὐτῶ διέρχεται.

Πρότασις ζ': Θεώρημα.

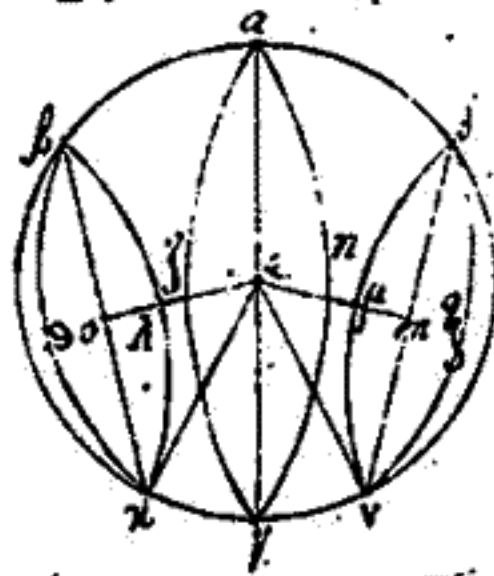
Τῶν ἐν σφαίρα κύκλων οἱ μὲν διὰ τὸ κέντρον, διερχόμενοι τῆς σφαίρας μέγιστοί εἰσι, καὶ ἀνάπαλιμ, οἱ μέγιστοι διὰ τὸ κέντρον διέρχονται τῆς σφαίρας, οἱ δὲ ἄξ ἴσοι ἀφίσταμενοι τὸ κέντρον ἴσοι εἰσι, καὶ ἀνάπαλιμ, οἱ ἴσοι ἄξ ἴσοι τὸ κέντρον ἀφίστανται, καὶ ἔτι οἱ ἀπώτερον τὸ κέντρον τῆς ἐγγύτερον ἐλάσσονες εἰσι.

Ἐῤωσαν ἐν σφαίρα τῇ α β γ δ, ἢς κέντρον τὸ ε, κύκλοι οἱ α ζ γ η, β θ κ λ, δ μ ν ξ, ὧν ὁ μὲν α ζ γ η, διὰ τὸ ε, κέντρον διερχέτω τῆς σφαίρας, οἱ δὲ β θ κ λ, δ μ ν ξ, ἐκτὸς τοῦ κέντρου ἔσωσαν. Λέγω, ὅτι ὁ α ζ γ η, κύκλος μέγιστός ἐστιν. Ἐῤωσαν γὰρ κέντρα τῶν β θ κ λ, δ μ ν ξ, κύκλων πᾶ ο, π, καὶ ἐπιζυγνύουσαν αἰ ε ο, ε π, ε κ, ε ν, ε γ. καὶ ἐπει καὶ τὴν ἀνωτέρω, ἑκατέρω τῶν ε ο, ε π, κάθετός ἐστι πρὸς τὸ τὸν κύκλου ἐπίπεδον, πάντως γὰρ αἰ ὑπὸ ε ο κ, ε π ν, γωνίαι ὀρθαί εἰσι. καὶ ὡς ἡ μὲν ε κ, μείζων ἐστὶ τῆς ε ο, ἢ δὲ ε ν, τῆς ε π, κατὰ τὴν ε θ: τὸ δὲ τοῦ ε οἰ.

Ε.Υ.Δ.Κ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

σειχειωτῶ· ἀλλ' ἑκατέρα τῶν $\kappa\omicron$, $\epsilon\nu$, ἴση ἐστὶ τῇ $\epsilon\gamma$, καὶ τὰ δ : ὅρον, ἄρα καὶ ἡ $\epsilon\gamma$, μείζων ἐστὶ τῆς $\kappa\omicron$, καὶ $\nu\pi$. ἐστὶ δὲ ἡ μὲν $\epsilon\gamma$, ἡμιδιάμετρος τοῦ $\alpha\zeta\gamma\eta$, κύκλου, ἡ δὲ $\kappa\omicron$, τοῦ $\beta\theta\kappa\lambda$, καὶ ἡ $\nu\pi$, τοῦ $\delta\mu\nu\xi$, ἄρα ὁ $\alpha\zeta\gamma\eta$, κύκλος ὁ διὰ τοῦ ϵ , κέντρου διερχόμενος μείζων ἐστὶν ἑκατέρου τῶν $\beta\theta\kappa\lambda$, $\delta\mu\nu\xi$. ὁμοίως δὲ δειχθήσεται ὁ αὐτὸς $\alpha\zeta\gamma\eta$, μείζων καὶ παντὸς ἄλλου, μέγιστος ἄρα ὁ διὰ τοῦ κέντρου. ἀλλὰ δὴ ἔστω ὁ $\alpha\zeta\gamma\eta$, κύκλος μέγιστος, λέγω ὅτι διὰ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας διέρχεται· εἰ γὰρ μὴ, ὁ διὰ τοῦ κέντρου διερχόμενος μείζων ἔσται τοῦ $\alpha\zeta\gamma\eta$, καὶ τὰ ἥδη εἰρημένα, ἀλλ' ὑπετέθη καὶ μέγιστος, ἀποπῶν ἄρα, οἱ μέγιστοι ἄρα κύκλοι διὰ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας διέρχονται.

Theod. Sf. Lib. 1. Fig. 6.

Ἐῴωσαν δὲ αἱ $\epsilon\omicron$, $\epsilon\pi$, ἴσαι, ὡσεὶ τοὺς $\beta\theta\kappa\lambda$, $\delta\mu\nu\xi$, κύκλους ἐξ ἴσου τοῦ κέντρου ἀφίστασθαι. λέγω ὅτι οἱ $\beta\theta\kappa\lambda$, $\delta\mu\nu\xi$, κύκλοι ἴσοί εἰσι, κατὰ γὰρ τὴν μζ': τὸ α : τοῦ σειχειωτῶ τὰ μὲν ἀπὸ τῶν $\kappa\omicron$, $\omicron\epsilon$, πρῶτα ἴσα εἰσι τῶν ἀπὸ τῆς $\epsilon\kappa$, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν $\nu\pi$, $\pi\epsilon$, τῶν ἀπὸ τῆς $\epsilon\nu$, ἀλλ' αἱ $\epsilon\kappa$, $\epsilon\nu$, ἴσαι εἰσιν, ἄρα καὶ τὰ ἀπὸ τῶν $\kappa\omicron$, $\omicron\epsilon$, ἴσα εἰσι τοῖς ἀπὸ τῶν $\nu\pi$, $\pi\epsilon$, ἀφαιρουμένων δὲ τῶν ἀπὸ τῶν $\omicron\epsilon$, $\pi\epsilon$, ἴσων πρῶτων, ἐναπολείπονται.

ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν $\kappa\omicron$, $\nu\pi$, καὶ ἐπομένως ἡ $\kappa\omicron$, τῇ $\nu\pi$, ὁμοίως ἴση ἐστὶν, ἀλλ' ἡ μὲν $\kappa\omicron$, ἡμιδιάμετρος ἐστὶ τοῦ $\beta\theta\kappa\lambda$, κύκλου, ἡ δὲ $\nu\pi$, τοῦ $\delta\mu\nu\xi$, ἄρα οἱ $\beta\theta\kappa\lambda$, $\delta\mu\nu\xi$, κύκλοι ἴσοί εἰσιν. ὅτι δὲ καὶ ἀνάπαλιν, δῆλον, ἔσωσαν γὰρ ἴσοι οἱ $\beta\theta\kappa\lambda$, $\delta\mu\nu\xi$, κύκλοι. λέγω, ὅτι ἑκάτερος ἐξ ἴσου τοῦ ϵ , κέντρου ἀφίσταται, πῶν αὐτῶν γὰρ κατασκευαθέντων, ἐπεὶ καὶ τὴν ῥηθεῖσαν μζ': τὰ ἀπὸ τῶν $\kappa\omicron$, $\omicron\epsilon$, πρῶτα ἴσα εἰσι τῶν ἀπὸ τῆς $\epsilon\kappa$, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν $\nu\pi$, $\pi\epsilon$, τῶν ἀπὸ τῆς $\epsilon\nu$, αἱ δὲ $\epsilon\kappa$, $\epsilon\nu$, ἴσαι εἰσι, πάντως γὰρ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν $\kappa\omicron$, $\omicron\epsilon$, ἴσα εἰσι τοῖς ἀπὸ τῶν $\nu\pi$, $\pi\epsilon$. ἀφαιρουμένων δὲ τῶν ἀπὸ τῶν $\kappa\omicron$, $\nu\pi$, ἴσων, ἡμιδιάμετροι γὰρ ἴσων κύκλων, ἐναπολείπονται τὰ ἀπὸ τῶν $\omicron\epsilon$, $\pi\epsilon$, πρῶτα ἴσα, καὶ ἐπομένως αἱ $\omicron\epsilon$, $\pi\epsilon$, ἴσαι ἀλλήλαις εἰσιν, ἄρα καὶ τὸν σ : ὅρον τῶν παρόντων οἱ $\beta\theta\kappa\lambda$, $\delta\mu\nu\xi$, κύκλοι ἐξ ἴσου τοῦ ϵ , κέντρου ἀφίσταται.

Ἐῴω πελάταιον ὁ μὲν $\beta\eta\gamma\theta$, ἀπώτερον τοῦ ζ , κέντρου τῆς $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon$, σφαίρας, ὁ δὲ $\epsilon\lambda\delta\mu$, ἐγγύτερον, ἥτοι ἔστω ἡ $\zeta\kappa$, μείζων τῆς $\zeta\nu$. λέγω, ὅτι ὁ $\beta\eta\gamma\theta$, ἐλάττω ἐστὶ τοῦ $\epsilon\lambda\delta\mu$, καὶ γὰρ τὴν ῥηθεῖσαν μζ': τὰ ἀπὸ τῶν $\gamma\kappa$, $\kappa\zeta$, πρῶτα ἴσα εἰσι τῶν ἀπὸ τῆς $\gamma\zeta$, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν $\delta\epsilon$, $\epsilon\zeta$, τῶν ἀπὸ τῆς $\zeta\delta$, ἴσαι δὲ αἱ $\zeta\gamma$, $\zeta\delta$, ἄρα καὶ τὰ ἀπὸ τῶν $\gamma\kappa$, $\kappa\zeta$, ἴσα εἰσι τοῖς ἀπὸ τῶν $\delta\epsilon$, $\epsilon\zeta$. ἀφαιρουμένων δὲ τῶν ἀπὸ τῶν $\zeta\kappa$, $\zeta\nu$, αἰσίων, ἐναπολείπεται καὶ τὰ ἀπὸ τῶν $\gamma\kappa$, $\delta\epsilon$, αἰσίων, μείζων δὲ τὸ ἀπὸ τῆς $\eta\zeta\kappa$, τὸ ἀπὸ τῆς $\zeta\nu$, μείζων

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ζων ἄρα ἀντιπεπονημένως καὶ τὸ ἀπὸ τῆς δν, τῆ ἀπὸ τῆς γκ, καὶ ἐπομένως ἢ δν, τῆς γκ, μείζων ἐστίν. ἀλλ' ἢ μὲν δν, ἡμιδιάμετρος ἐστὶ τῶ ελδμ, ἢ δὲ γκ, βηγθ, ἄρα ὁ ελδμ, κύκλος μείζων ἐστὶ τῶ βηγθ, τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ ἄρα κύκλων οἱ μὲν διὰ τῶ κέντρου διερχόμενοι τῆς σφαίρας μέγιστοι κεῖνται, καὶ τὰ ἕξῃς.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α.

Α': Ἐκ τούτου βῆσα σιναγεται, ὅτι πάντες οἱ ἐν τῇ σφαίρᾳ μέγιστοι κύκλοι ἴσοι εἰσιν, ἢ γὰρ τῶ μεγίστου τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλου ἡμιδιάμετρος ἴση ἐστὶ τῇ ἡμιδιάμετρον τῆς σφαίρας, ὡς δὲ δεικνυται.

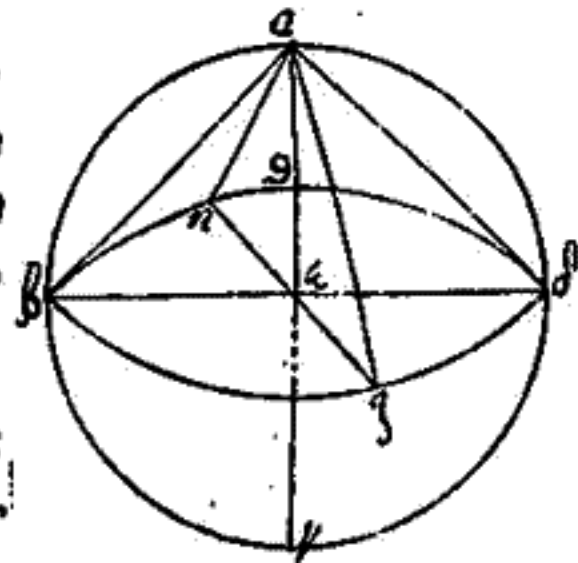
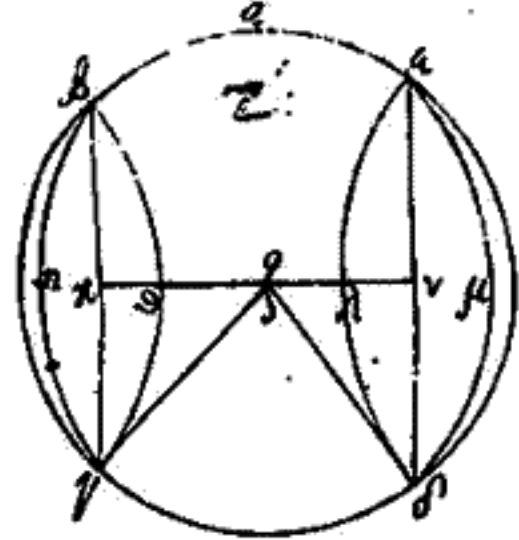
Theod. Sf. Lib. 1. Fig. 7.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α.

Β': Ἐστὶ ἑκατέρωθεν τῶ οἰουδήποτε ἐν σφαίρᾳ μεγίστου κύκλου εἰς πλείους, ἢ δύο μόνον ἴσους εἶναι τῶν ἐλασσόνων ἐν αὐτῇ κύκλων.

Πρότασις Η': Θεώρημα.

Ἐὰν παρα τῶ κέντρου τῆς σφαίρας ἐπι τὸ ἐπίπεδον τῶ ἐν αὐτῇ κύκλου κάθετος ἀχθῆ, διὰ τῶ πόλων τῶ κύκλου διελεύσεται, καὶ ἀνάπαλιμ, εἰὰ ἀπὸ τῶ πόλου τῶ ἐν σφαίρᾳ κύκλου ἐπι τὸ ἐπίπεδον αὐτῶ κάθετος ἀχθῆ, διὰ τε τῶ κέντρου τῆς σφαίρας διελεύσεται, καὶ τῶ ἀπαραμτίου πόλου τῶ κύκλου.

Ἐστω σφαῖρα ἢ αβγδ, ἢς κέντρον τὸ ε, κύκλος δὲ ἐν αὐτῇ ὁ βζδη. ἐπεὶ δὲ οἱ κύκλοι ἐν τῇ σφαίρᾳ ἢ μέγιστοί εἰσιν, ἢ ἐλάσσονες, ἔστω α': ὁ βζδη, μέγιστος, ὃς καὶ διὰ τῶ κέντρου τῆς σφαίρας διέρχεται καὶ τὴν ἀνώτερω, καὶ ἀντιθέτω κάθετος πρὸς τὸ αὐτῶ ἐπίπεδον ἢ εθ, λέγω ὅτι ἢ εθ, ἑκατέρωθεν ἑκτενομένη διὰ τῶ πόλων τῶ βζδη, διελεύσεται κύκλου. Ἐπιζεύχθωσαν γὰρ αἱ βδ, ηζ, διάμετροι τῶ κύκλου, καὶ ἀπὸ τῶ α, πόλου ἀχθῆτωσαν αἱ αβ, αη, αδ, αζ, καὶ ἐπεὶ ἢ αε, κάθετος ἐστὶ πρὸς τὸ τῶ βζδη, κύκλου ἐπίπεδον, πάντως καὶ τὸν γ': ὅρον τῶ α': τῶ στοιχειωτῶ, καὶ πρὸς τῶ βδ, ηζ, ἀπομεινάς αὐτῆς ἀθείας, καὶ ἔσας ἐν τῶ τῶ βζδη, κύκλου ἐπίπεδον ὀρθὰς ποιῆι γωνίας. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ εβ, εζ, εδ, εη, ἴσαι, ἡμιδιάμετροι γὰρ τῶ κύκλου εἰσὶ, καὶ κοινὴ ἢ αε, ἄρα τῶ αεβ, αεδ, αεη, αεζ, ἴσωνων κατὰ τὴν δ': τοῦ α': τῶ στοιχειωτῶ αἱ αβ, αη, αδ, αεη, αεδ, αεζ, ἴσωνων κατὰ τὴν δ': τοῦ α': τῶ στοιχειωτῶ αἱ αβ, αη, αδ, αεη, αεδ, αεζ, ὑποτείνουσαι τῶς ὀρθὰς γωνίας ἴσαι εἰσιν, καὶ καὶ τὸν ε': ὅρον τῶ παρόντος τῶ α, πδ.

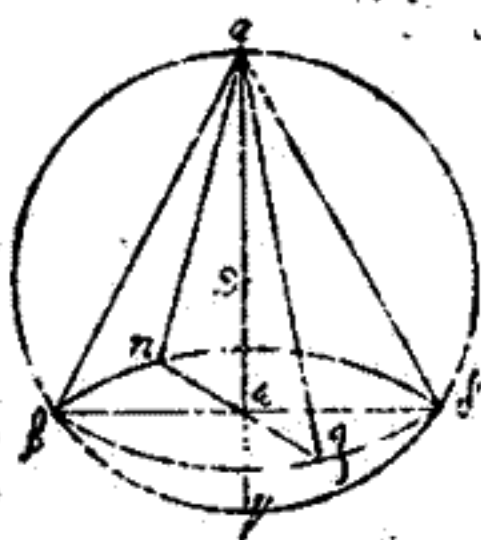
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

362 ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΣΦΑΙΡΙΚΩΝ

α, πόλος ἐστὶ τῷ βζδη, κύκλος, τὸν αὐτὸν ῥόπον δεῖχθήσεται καὶ τὸ γ, πόλος τῷ αὐτῷ εἶναι κύκλος.

Εἶδε ὁ κύκλος ἐλάστων εἶναι, ἀχθήτω ἀπὸ τῷ θ, κέντρο τῆς σφαίρας ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον τῷ βζδη, κύκλος κάθετος ἢ θε. Λέγω ὅτι ἡ θε, ἐμβαλλομένη ἕκατέρωθεν, διὰ τῶν πόλων τῷ κύκλος διέρχεται. τῶν αὐτῶν γὰρ κατασκευασθέντων, ἐπεὶ ἡ αθε, διὰ τοῦ κέντρο τοῦ βζδη, κύκλος διέρχεται κατὰ τὸ β': πόρισμα τῆς β': τοῦ παρόντος, ἀχθῶς δεῖχθήσεται καὶ πρὸς αὐτῶν, αἰ αβ, αν, αδ, αζ, ἴσαι. ὥστε τὸ α, πόλος ἐστὶ τῷ βζδη, κύκλος. Theod. Sf. Lib. 1. Fig. 8.

Ἄλλο δὲ ἀχθήτω ἀπὸ τοῦ α, πόλος τοῦ βζδη, κύκλος κάθετος ἐπὶ τὸ αὐτῷ ἐπίπεδον ἢ αε. Λέγω ὅτι ἡ αε, διὰ τῷ κέντρο τῆς σφαίρας διέρχεται, καὶ τῷ ἀπεναντίον πόλος τῷ αὐτῷ κύκλος, τῶν γὰρ αβ, αν, αδ, αζ, ἀγομείων, καὶ τῶν βδ, εζ, ἐπιζυγυμείων, ἐπεὶ ἡ αε, κάθετός ἐστιν ἐπὶ τῶν βε, νε, δε, ζε, καὶ τὸν ῥηθόντα γ': ὅρον τῷ α: τῷ σοιχειωτῷ. πάντως γὰρ καὶ τὸν μζ': τῷ α: τῷ αὐτῷ, τὸ μὲν ἀπὸ τῆς αβ, πρῶτον ἴσόν ἐστι τοῖς ἀπὸ τῶν βε, εα. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς αν, τοῖς ἀπὸ τῶν νε, εα. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς αδ, τοῖς ἀπὸ τῶν δε, εα, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς αζ, τοῖς ἀπὸ τῶν ζε, εα. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν αβ, αν, αδ, αζ, ἴσά εἰσι, διὰ τὸ καὶ τῆς αβ, αν, αδ, αζ, ἴσας εἶναι καὶ τὸν ε': ὅρον τῷ παρόντος, ἄρα καὶ ἀπὸ τῶν βε, εα, καὶ νε, εα, καὶ δε, εα, καὶ ζε, εα, ἴσά εἰσι, κοινῶ δὲ ἀφαιρουμένων τοῦ ἀπὸ τῆς αε, λοιπὰ καὶ ἀπὸ τῶν βε, νε, δε, ζε, ἴσά ἐστιν, ὥστε καὶ αἱ βε, νε, δε, ζε, ἀδείαι ἴσά εἰσι, καὶ τὸ ε, κέντρον ἐστὶ τῷ βζδη, κύκλος καὶ τὸν α: ὅρον τῷ α: τῷ σοιχειωτῷ. ἡ αὐτὴ δεῖξις ἐφαρμόζει ἐφ' ἑκατέρου τῶν σχημάτων. ἐπὶ μὲν γὰρ τῷ α: ἐπεὶ τὸ ε, κέντρον ἐστὶ τῷ κύκλος, ὁ δὲ κύκλος μίγιστός ἐστι, δῆλον, ὅτι τὸ ε, κέντρον ἐστὶ καὶ τῆς σφαίρας κατὰ τὴν αὐτῶν. ἐπὶ δὲ τῷ β': ἐπεὶ ἡ αε, διὰ τῷ κέντρο τῷ βζδη, κύκλος διέρχεται, καὶ κάθετός ἐστιν ἐπὶ τὸ αὐτῷ ἐπίπεδον, πάντως γὰρ τὸ τῆς σφαίρας κέντρον ἐπὶ τῆς αε, ἐστὶ καὶ τὸ α: πόρισμα τῆς γ': τῷ παρόντος. Ὅτι δὲ ἡ αε, καὶ διὰ τῷ γ, ἕτερον διέρχεται πόλος, δίδεικται μικρὸν πρόσθεν. Ἐὰν ἄρα παρα τοῦ κέντρο τῆς σφαίρας ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον τοῦ ἐν αὐτῷ κύκλου κάθετος ἀχθῆ δια τῶν πόλων, καὶ καὶ ἕξῃς.

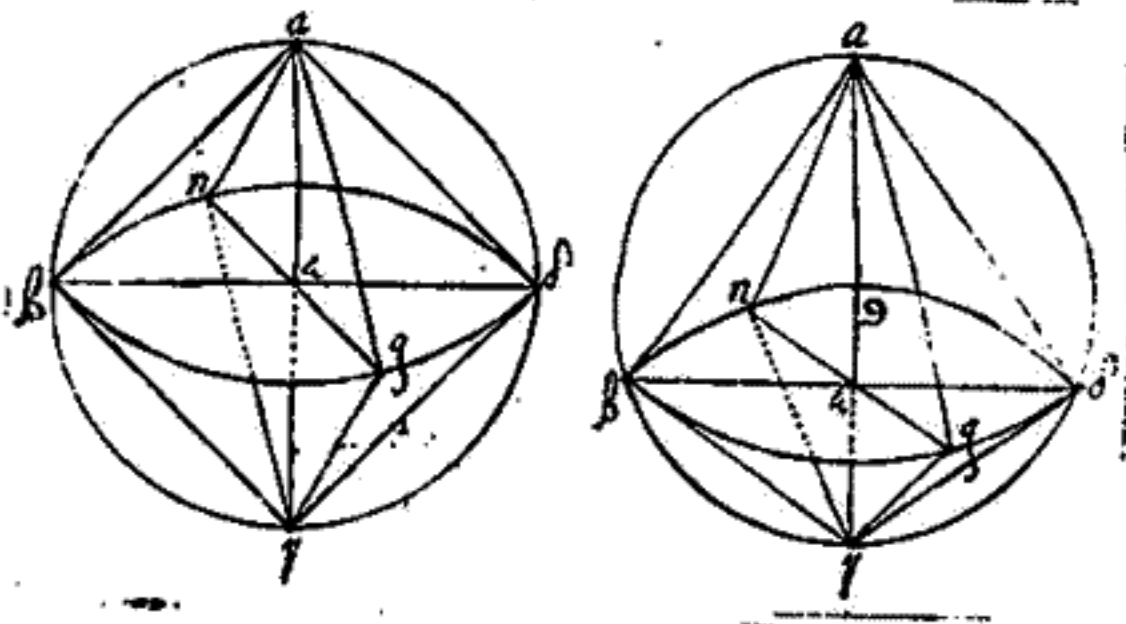

Πρότασις Θ': Θεώρημα.

Ἐὰν δια τῆς πόλεως τιμὸς τῆς ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλου ὀρθία ἀχθῆ, κάθετός ἐστι ἐπὶ τῷ τῷ κύκλῳ ἐπίπεδον, καὶ δια τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας διέρχεται.

Ἐἴτω ἐν σφαίρᾳ τῇ $αβγδ$, κύκλος $ὁ βζδη$, ἡ πόλις καὶ $α$, καὶ $γ$, σημεία, καὶ διήχθω δια τῶν $α$, καὶ $γ$, σημείων ἡ $αγ$. λέγω ὅτι ἡ $αγ$, κάθετός ἐστι, καὶ δια τοῦ κέντρου τῆς $αβγδ$ σφαίρας διέρχεται.

Theod. Sf. Lib. 1. Fig. 9.

Συμβαλλέτω γάρ ἡ $αγ$, τῷ ἐπίπεδῳ τοῦ $βζδη$, κύκλου καὶ τῷ $ε$, καὶ δια τῷ $ε$, διήχθωσαν αἱ $βδ$, $ηζ$, καὶ ἐπιζώχθωσαν ὡς ἀρόπρον αἱ $αβ$, $αη$, $αδ$, $αζ$, καὶ ἔτι αἱ $γβ$, $γζ$, $γδ$, $γη$. καὶ ἐπεὶ αἱ $αβ$, $αη$, $αδ$, $αζ$, ἰσαίεσσι καὶ τὸν $ε$: ὄρον τοῦ παρόντος, εἰσὶ δὲ ἰσαι καὶ τὸν αὐτὸν, καὶ αἱ

$γβ$, $γζ$, $γδ$, $γη$, καὶ κοινὴ αἱ $αγ$. ἄρα κατὰ τὴν $δ'$: τοῦ $α$: τῷ στοιχειωτῷ, τὰ $αβγ$, $αηγ$, $αζγ$, καὶ $αδγ$, τρίγωνα ἰσαίεσσι, καὶ τὰς γωνίας, ὑφ' αἷς αἱ ἰσαι πλάρᾳ ὑποκείνουσιν, ἰσας ἔχουσιν, ὡσεὶ αἱ ὑπὸ $βαε$, $ηαε$, $δαε$, καὶ $ζαε$, γωνίαι ἰσαίεσσι. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ $αβ$, $αη$, $αδ$, καὶ $αζ$, ἰσαι, ὡς δέδεικται, καὶ κοινὴ ἡ $αε$, ἄρα κατὰ τὴν $δ'$: τοῦ $α$: τοῦ αὐτοῦ, αἱ $βε$, $ηε$, $δε$, $ζε$, ἰσαίεσσι, καὶ τὸ $ε$, κέντρον ἐστὶ τῷ $βζδη$, κύκλῳ, κατὰ τὸν $ε$: ὄρον τῷ αὐτῷ. ἄρα κατὰ τὴν αὐτῶν κάθετός ἐστιν ἡ $αε$, πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῷ $βζδη$, κύκλῳ, καὶ κατὰ τὸ πόρισμα τῆς $γ'$: τῷ παρόντος, τὸ τῆς σφαίρας κέντρον ἐπὶ τῆς $αγ$, ἐστίν, καὶ μὲν $ὁ βζδη$, μίγιστός ἐστι, τὸ $ε$, κέντρον ἐστὶ καὶ τῆς σφαίρας καὶ τὸ $α$: πόρισμα τῆς $β'$: τῷ παρόντος, εἰδὲ ἐλάσσων εἶη, ἔσαι δὲ εἰπεῖν, τὸ $θ$. ὡς ἐπὶ τῷ $β'$: γήματος. Ἐὰν ἄρα δια τῷ πόλεω τιμὸς τῶν ἐν σφαίρᾳ κύκλων ὀρθία ἀχθῆ, κάθετος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α .

Ἐκ τύπε δῆλον, ὅτι ἐὰν ἀπὸ τῷ πόλεω τιμὸς κύκλου κάθετος πρὸς τὸ ἐπίπεδον αὐτῷ ἀχθῆ, ἐπὶ τῷ κέντρῳ πισεῖται τῷ κύκλῳ, καὶ ἀνάπαλιν.

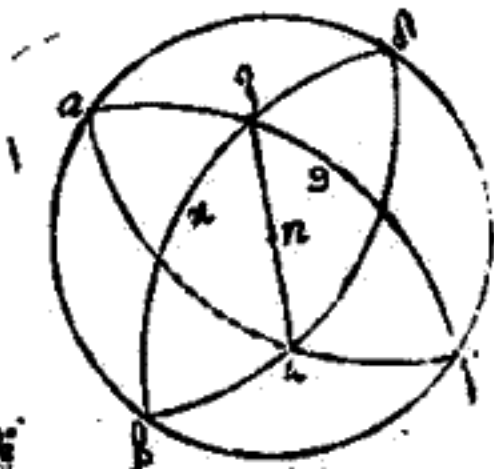
Πρότασις Γ': Θεώρημα.

Οἱ μέγιστοι ἐν σφαίρα κύκλοι δίχα ἀλλήλοις τέμνονται, καὶ ἀνάπαλιμ, οἱ δίχα ἐν σφαίρα ἀλλήλοις τεμνόμενοι κύκλοι, μέγιστοί εἰσιν.

Ἐστωσαν ἐν σφαίρα ἡ $\alpha\beta\gamma\delta$, μέγιστοι κύκλοι οἱ $\alpha\epsilon\gamma\zeta$, $\beta\epsilon\delta\zeta$. Λέγω ὅτι οἱ $\alpha\epsilon\gamma\zeta$, $\beta\epsilon\delta\zeta$, μέγιστοι κύκλοι τέμνονται ἀλλήλοις, ἕκαστος γὰρ καὶ τὴν ζ : τὴν παρόντος διατῆ κέντρον τῆς $\alpha\beta\gamma\delta$, διέρχεται σφαίρας, ἀδυνάτων ἄρα παραλλήλων ἀπὸς ἀλλήλους τρεῖν θέσιν, καὶ μὴ τέμνεσθαι. Ὅτι δὲ καὶ δίχα, δῆλον.

Theod. Sf. Lib. 1. Fig. 10.

διήχθω γὰρ διατῆ ϵ , καὶ ζ , κοινῶν τομῶν ἡ $\epsilon\zeta$, ἥτις καὶ τὴν γ : τὴν α : τὴν στοιχειωτῆ ἀθεῖα εἶσιν, καὶ ἐπεὶ ἡ $\epsilon\zeta$, κοινή ἐστι τομῆ πῶν $\alpha\epsilon\gamma\zeta$, $\beta\epsilon\delta\zeta$, κύκλων, πάντως γὰρ τὸ κέντρον ἕκαστου τῶν κύκλων ἐπ' αὐτῆς εἶσιν. εἰ γὰρ μὴ, ἀλλ' ἐκτός εἴη τῆς $\epsilon\zeta$, ἐπεὶ οἱ $\alpha\epsilon\gamma\zeta$, $\beta\epsilon\delta\zeta$, ἕδον ἄλλο κοινὸν ἔχουσιν, ἡ τὴν $\epsilon\zeta$, κοινὴν αὐτῶν τομῆν. δῆλον, ὅτι ἕδον τὸ αὐτὸ εἶσαι κέντρον ἕκαστου τῶν αὐτῶν κύκλων, καὶ ἐπομύως ἕδον διατῆ κέντρον τῆς $\alpha\beta\gamma\delta$, σφαίρας διέρχονται, ὅπερ ἀτίκταιται ἡ ζ : τὴν παρόντος. ἕκ ἄρα τῆ κέντρον τῶν $\alpha\epsilon\gamma\zeta$, $\beta\epsilon\delta\zeta$, ἐκτός εἴη τῆς $\epsilon\zeta$, κοινῆς τομῆς, ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς, καὶ κοινὸν ἕκαστου. Ἐστω δὴ τὸ η , τὸ η , ἄρα εἶσαι κέντρον τῆς σφαίρας, καὶ τῶν $\alpha\epsilon\gamma\zeta$, $\beta\epsilon\delta\zeta$, μεγίστων κύκλων, καὶ ἡ $\epsilon\zeta$, διάμετρος εἶσιν ἕκαστου, ὡς δίχα ἀλλήλοις τέμνονται, ὅπερ ἴστω τὸ α :

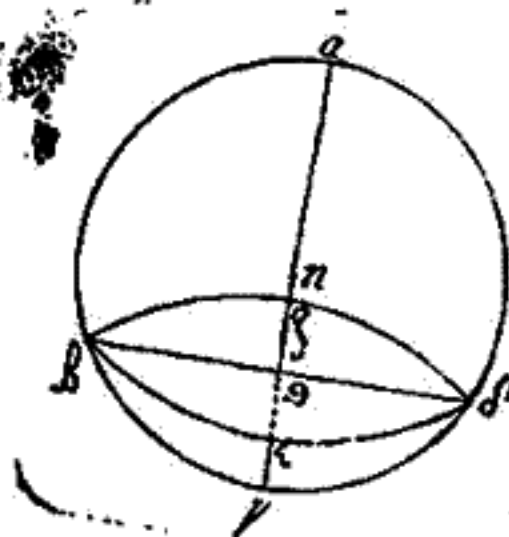
Ἀλλὰ δὴ πρὸς τὴν ἀλλήλοις δίχα οἱ $\alpha\epsilon\gamma\zeta$, $\beta\epsilon\delta\zeta$, κύκλοι. Λέγω, ὅτι μέγιστοί εἰσιν, ἥτοι διατῆ κέντρον τῆς $\alpha\beta\gamma\delta$, σφαίρας διέρχονται. Ἐπιζήχθω γὰρ ἡ $\epsilon\zeta$, κοινὴ τομῆ αὐτῶν, καὶ τμηθῆτω δίχα καὶ τὸ η . καὶ ἐπεὶ καὶ τὴν ὑπόθεσιν δίχα ἀλλήλοις οἱ κύκλοι τέμνονται, πάντως γὰρ ἡ $\epsilon\zeta$, διάμετρος εἶσιν, καὶ διατῆ κέντρον ἕκαστου τῶν κύκλων διέρχεται. ὡς τὸ η , κέντρον εἶσιν ἴστω $\alpha\epsilon\gamma\zeta$, καὶ $\beta\epsilon\delta\zeta$, κύκλου, ἡμιδιάμετρος γὰρ ἕκαστου εἶσιν ἥτε $\eta\epsilon$, καὶ $\eta\zeta$, ὡς δίχα τῆς $\epsilon\zeta$, διαμέτρου διαιρουμένης. Λέγω, ὅτι τὸ η , κέντρον εἶσιν καὶ τῆς $\alpha\beta\gamma\delta$, σφαίρας. εἰ γὰρ μὴ, ἀριστάτω ἡ $\mu\omega$ $\eta\theta$, ἀπὸς ὀρθῆς ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον τῆς $\alpha\epsilon\gamma\zeta$, κύκλου, ἡ δὲ $\eta\kappa$, ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον τῆς $\beta\epsilon\delta\zeta$, καὶ κατὰ τὸ β : πρόβλημα τῆς β : τὴν παρόντος ἕκαστου τῶν $\eta\theta$, $\eta\kappa$, διατῆ κέντρον τῆς σφαίρας διέρχεται, τῆς ἄρα $\alpha\beta\gamma\delta$, σφαίρας τὸ κέντρον ἐπὶ τῆς $\eta\theta$, καὶ $\eta\kappa$, εἶσιν, ὅπερ ἄτοπον, τὸ η , ἄρα κέντρον εἶσιν καὶ τῆς $\alpha\beta\gamma\delta$, σφαίρας, καὶ καὶ τὴν ζ : τὴν παρόντος οἱ $\alpha\epsilon\gamma\zeta$, $\beta\epsilon\delta\zeta$, κύκλοι μέγιστοί εἰσιν, ὅπερ ἴστω τὸ β :

Πρότασις ΙΑ': Θεώρημα.

Εὰν κύκλος μέγιστος ἐν σφαίρα κύκλου ελάσσονα πρὸς ὀρθὰς γωνίας τέμνη, δίχα αὐτὸν τέμνει, καὶ διὰ τῆς πόλων αὐτῆ διέρχεται, καὶ ἀνάπαλιμ, εἰαὶ δίχα αὐτὸν τέμνη, καὶ πρὸς ὀρθὰς γωνίας τέμνει.

Τεμνέτω δὴ ὁ $\alpha\beta\gamma\delta$, μέγιστος κύκλος τὸν ἐν τῇ αὐτῇ σφαίρα ελάσσονα, τὸν $\beta\epsilon\delta\zeta$, πρὸς ὀρθὰς, κατίσιν ἔσω τὸ π $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλου ἐπίπεδον ὀρθὸν πρὸς τὸ π $\beta\epsilon\delta\zeta$, ἐπίπεδον. Λέγω ὅτι καὶ δίχα αὐτὸν τέμνει. Ἐῶσω δὴ κοινή τομὴ ἀμφοτέρων τῶν κύκλων ἢ $\beta\delta$, διὰ δὲ τῆς η , κέντρος τῆς σφαίρας διήχθω κάθετος ἐπὶ τῆς $\beta\delta$, ἢ $\eta\theta$, περατωμένη ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη ὑπὸ τῆς περιφέρειας τῆς σφαίρας, καὶ ἐπεὶ τὸ η , σημεῖον, κέντρον ἐστὶ τῆς σφαίρας, πάντως γὰρ κατὰ τὴν ζ : τοῦ παρόντος τὸ αὐτὸ σημεῖον ἐστὶ κέντρον καὶ τῶ $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλου. ἐπεὶ δὲ

Theod: Sf: Lib. 1. Fig. 11.

πάλιν ἢ $\eta\theta$, πρὸς ὀρθὰς πίπτωκεν ἐπὶ τῆς $\beta\delta$, καὶ τὸ $\alpha\beta\gamma\delta$, ἐπίπεδον πρὸς ὀρθὰς ἐστὶν ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον τῶ $\beta\epsilon\delta\zeta$. δῆλον, ὅτι ἢ $\eta\theta$, πρὸς ὀρθὰς ἐστὶ καὶ εἰς τὸ π $\beta\epsilon\delta\zeta$, ἐπίπεδον καὶ τὸν δ : ὄρον τῶ $\iota\acute{\alpha}$: τῶ σοιχειωτῶ, καὶ καὶ τὸ β' : πορ: τῆς β' : τῶ παρόντος, τὸ θ , κέντρον ἐστὶ τῶ $\beta\epsilon\delta\zeta$, κύκλου, ὥστε ἢ $\beta\delta$, διάμετρος ἐστὶ. φανερόν ἐν ὅτι ὁ $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλος δίχα τέμνει τὸν $\beta\epsilon\delta\zeta$. ὅπερ $\iota\omega$ τὸ $\acute{\alpha}$: Ὅτι δὲ καὶ διὰ τῶν πόλων αὐτῆ διέρχεται, δῆλον, κατὰ γὰρ τὴν η : τῶ παρόντος ἢ $\alpha\eta\theta$, διὰ τῶν πόλων τῶ $\beta\epsilon\delta\zeta$, κύκλου διέρχεται. ὥστε τὰ α , καὶ γ , σημεῖα πόλοι εἰσὶ τῶ αὐτῶ $\beta\epsilon\delta\zeta$, κύκλου, ἀλλ' ὅλη ἢ $\alpha\gamma$, ἐν τῇ τῶ $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλου ἐπιπέδῳ ἐστὶ κατὰ τὴν $\acute{\alpha}$: τοῦ $\iota\acute{\alpha}$: τῶ σοιχειωτῶ, ἄρα ὁ $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλος διὰ τῶν πόλων τῶ $\beta\epsilon\delta\zeta$, κύκλου διέρχεται, ὅπερ $\iota\omega$ τὸ β' :

Ἀλλὰ δὴ τεμνέτω ὁ $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλος τὸν $\beta\epsilon\delta\zeta$, δίχα καὶ τὰ β , καὶ δ , σημεῖα. Λέγω, ὅτι καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὸν τέμνει. Ἐπιζήχθω γὰρ ἢ $\beta\delta$, ἢ τις διάμετρος ἐστὶ τῶ $\beta\epsilon\delta\zeta$, κύκλου καὶ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ διὰ τῶ κέντρο αὐτῶ διέρχεται. ἔσω δὴ κέντρον τῶ $\mu\omega$ $\beta\epsilon\delta\zeta$, κύκλου τὸ θ , τῆς δὲ σφαίρας τὸ η , καὶ ἐπιζήχθω ἢ $\eta\theta$, περατωμένη ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη. καὶ ἐπεὶ ὁ $\alpha\beta\gamma\delta$, μέγιστος ἐστὶ, δῆλον, ὅτι τὸ η , σημεῖον κέντρον ἐστὶ τῆς σφαίρας, κέντρον ἐστὶ καὶ αὐτῶ τῶ $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλου, καὶ τὴν ζ : τῶ παρόντος, ἐστὶ δὲ καὶ τὸ θ , σημεῖον ἐπὶ τῶ ἐπιπέδῳ τοῦ αὐτοῦ $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλου, ὅτι ἐπὶ τῆς κοινῆς ἐστὶ τομῆς, ἄρα ὅλη ἢ $\eta\theta$, ἐν τῇ τῶ $\alpha\beta\gamma\delta$, ἐστὶν ἐπιπέδῳ. καὶ δὲ τὴν ϵ : τοῦ παρόντος ἢ $\eta\theta$, ὀρθὴ ἐστὶ πρὸς τὸ τῶ $\beta\epsilon\delta\zeta$, κύκλου ἐπίπεδον. ἄρα καὶ τὴν $\iota\acute{\alpha}$: τῶ $\iota\acute{\alpha}$: τῶ σοιχει: καὶ τὰ $\delta\delta$ αὐτῆς πάντα ἐπίπεδα ὀρθὰ ἐστὶ πρὸς τὸ τοῦ $\beta\epsilon\delta\zeta$, ἐπίπεδον, ὥστε ὁ $\alpha\beta\gamma\delta$, εἰς

Ε. Α. Ε. Κ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

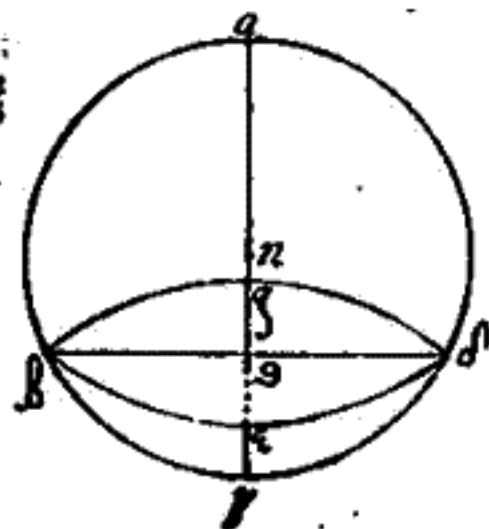
ὡς δὲ αὐτῆς διερχόμενος ὀρθός ἐστι πρὸς τὸ πῦ β ε δ ζ, ἐπίπεδον. ὅπρι ὡς τὸ ἐγκάπως ὑποχέθαι.

Πρότασις ΙΒ': Θεώρημα.

Ε'ὰν κύκλος μέγιστος ἐν σφαίρᾳ διὰ τῶν πόλων ἑτέρου κύκλου διέρχεται, δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτῶν τέμνεται.

Δελεῖται ὁ α β γ δ, μέγιστος κύκλος διὰ τῶν α, καὶ γ, πόλων τῆ ἐν τῇ αὐτῇ σφαίρᾳ β ε δ ζ, κύκλου. Λέγω, ὅτι δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτῶν τέμνεται. Ἐπιζήλω γὰρ ἦτε α γ, ἢ τὰς πόλους συνδέουσα, συμβάλλουσα τῇ τῷ β ε δ ζ, κύκλου ἐπιπέδῳ καὶ τὸ θ, σημεῖον, καὶ ἔτι ἢ β δ, κοινὴ αὐτῶν τομή. καὶ ἐπεὶ ἢ α γ, διὰ τῶν πόλων τοῦ β ε δ ζ, διέρχεται κύκλου, πάντως γὰρ καὶ τῷ θ: τοῦ παρόντος κάθετός ἐστι πρὸς τὸ τῷ β ε δ ζ, κύκλου ἐπίπεδον, καὶ διὰ τῷ η, κέντρῳ

Theod. Sf. Lib. 1. Fig. 12.

τῆς σφαίρας διέρχεται. ὡς καὶ τὸν ι κ: τῷ ι α: τῷ σοικειωτῆ, καὶ πάντα τὰ δι' αὐτῆς ἐπίπεδα ὀρθά ἐστι πρὸς τὸ τῷ β ε δ ζ, κύκλου ἐπίπεδον. ὀρθός ἄρα ἐστὶν ὁ α β γ δ, κύκλος, πρὸς τὸν β ε δ ζ, κατὰ τῷ αὐτῷ. ἐπεὶ δὲ πάλιν κατὰ τὸ β': πείσμα πῆς β': τῷ παρόντος ἢ ἀπὸ τῷ κέντρῳ τῆς σφαίρας πρὸς ὀρθὰς ἀγομένη ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον τοῦ μηδὲ διὰ τῷ κέντρῳ κύκλου, διὰ τῷ κέντρῳ τῷ αὐτῷ κύκλου διέρχεται, δῆλον, ὅτι τὸ θ, κέντρον ἐστὶ τῷ β ε δ ζ, καὶ ἐπομένως ἢ β δ, διάμετρος τοῦ αὐτῷ, ἢ γὰρ α γ, καὶ τὸν δ': ὅρον τῷ ι α: τῷ σοικ: ἐπὶ τῆς κοινῆς πίπτει τομῆς, ὡς ὁ β ε δ ζ, δίχα τέμνεται. παρα τοῦ α β γ δ, δεδεικται δὲ καὶ πρὸς ὀρθὰς. ἄρα ἕαν κύκλος μέγιστος ἐν σφαίρᾳ διὰ τῶν πόλων, καὶ τὰ ἑξῆς.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α.

Α': Ἐκ τῆς δῆλον, ὅτι ἕαν μέγιστος ἐν σφαίρᾳ κύκλος διὰ τῶν πόλων μεγίστου κύκλου τῶν ἐν τῇ αὐτῇ σφαίρᾳ διέρχεται, κακείνος διὰ τῶν πόλων αὐτοῦ διέρχεται, καὶ ἐκάπως ὀρθός ἐστι πρὸς τὸν ἕτερον.

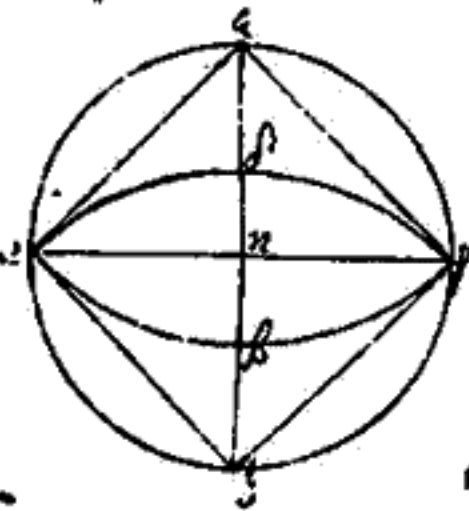
Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α.

Β': Ἐστὶ κύκλος ἐν σφαίρᾳ δι' ἑκατέρῃ τῶν πόλων ἑτέρου κύκλου διερχόμενος μέγιστός ἐστιν, ὅτι δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτῶν τέμνεται, διὰ τῷ κέντρῳ τῆς σφαίρας διέρχεται.

Πρότασις ΙΓ': Θεώρημα.

Ἐὰν ἀπὸ τῆς πόλεως μεγίστου τινὸς ἐν σφαίρᾳ κύκλος ἐπὶ τῷ περιφέρειᾳ αὐτῆς εὐθείᾳ ἀχθῆ, ἴση ἐστὶ τῇ τῆς ἐν μεγίστῳ κύκλῳ τετραγώνου πλευρᾷ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ σφαίρᾳ, καὶ ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως τινὸς ἐν σφαίρᾳ κύκλος ἐπὶ τῷ περιφέρειᾳ αὐτῆς ἀγομένη εὐθείᾳ ἴση ἢ τῇ τοῦ ἐν μεγίστῳ κύκλῳ τετραγώνου πλευρᾷ, μέγιστός ἐστιν ἡ κεῖνος.

Ἐἴτω κύκλος μέγιστος ἐν σφαίρᾳ ὁ $\alpha\beta\gamma\delta$, ἡ πόλις οἱ ϵ, ζ , καὶ ἀχθῆτω ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τῷ αὐτῷ περιφέρειᾳ εὐθεία ἡ $\epsilon\alpha$. Λέγω, ὅτι ἡ $\epsilon\alpha$, ἴση ἐστὶ πλευρᾷ τῆς ἐν μεγίστῳ κύκλῳ ἐν τῇ αὐτῇ σφαίρᾳ ἐγγραφομένης τετραγώνου. Κεῖθω γὰρ διέρχεται διὰ τῶν ϵ, ζ πόλεων τῶν $\alpha\beta\gamma\delta$, μέγιστος κύκλος τὸν $\alpha\zeta\gamma\epsilon$, καὶ ἐπιζήχθωσαν αἱ $\epsilon\gamma, \alpha\zeta, \gamma\zeta, \epsilon\zeta, \alpha\gamma$. καὶ ἐπεὶ ἡ $\epsilon\zeta$, διὰ τῶν πόλεων τοῦ $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλος διέρχεται, πάντως γὰρ καὶ τῷ δ : τὸ παρόντος ὀρθὴ ἐστὶ πρὸς τὸ τῶν $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλου ἐπίπεδον, καὶ διὰ τῆς κέντρους τῆς σφαίρας διέρχεται. ἄλλα καὶ ὁ μέγιστος ἐν σφαίρᾳ κύκλος διὰ τῆς κέντρους τῆς σφαίρας διέρχεται, καὶ τῷ ζ : τὸ αὐτῷ, ἄρα τὸ η , σημεῖον, καθ' ὃ συμβάλλει ἡ $\epsilon\zeta$, τῆς τῶν $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλου ἐπίπεδον, κέντρον ἐστὶ καὶ τῶν $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλου, καὶ ἐπομνῶς ἡ $\alpha\gamma$, διάμετρος ἐστὶν αὐτῷ. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἡ $\epsilon\zeta$, ὀρθὴ ἐστὶν, ὡς δὲ δεικνύται, πρὸς τὸ τῶν $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλου ἐπίπεδον. δὴλον, ὅτι καὶ πρὸς τῷ $\alpha\gamma$, ὀρθὰς ποιεῖ γωνίας κατὰ τὸν γ : ὄρον τῆς $\epsilon\alpha$: τῆς $\epsilon\alpha$: ὀρθὴ ἄρα ἢτε ὑπὸ $\alpha\eta\epsilon$, $\gamma\eta\epsilon$, καὶ αἱ ἄνω καὶ κορυφῶν, αἱ ἄρα $\alpha\gamma, \epsilon\zeta$, δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς ἀλλήλαις τέμνονται, καὶ αἱ $\alpha\epsilon,$

Theod. Sf. Lib. 1. Fig. 13.

$\epsilon\gamma, \gamma\zeta, \zeta\alpha$, περιφέρειαι τεταρτημόρια εἰσι, καὶ ἐπομνῶς αἱ $\alpha\epsilon, \epsilon\gamma, \gamma\zeta, \zeta\alpha$, ὑποτείνουσαι ἴσαι, καὶ τὸ $\alpha\epsilon\gamma\zeta$, τετράγωνόν ἐστιν ἐγγραμμμένον εἰς τὸν $\alpha\epsilon\gamma\zeta$, κύκλον, καὶ αἱ $\eta\alpha, \eta\epsilon, \eta\gamma, \eta\zeta$, ἴσαι εἰσιν, ὡς δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τεμνομένων ἀλλήλαις τῶν $\alpha\gamma, \epsilon\zeta$. ὥστε τὸ η , κέντρον ἐστὶ καὶ τῶν $\alpha\epsilon\gamma\zeta$, κύκλου, μέγιστος ἄρα ἐστὶν ὁ $\alpha\epsilon\gamma\zeta$, κύκλος, καὶ ἴσος τῷ $\alpha\beta\gamma\delta$, καὶ τὸ α : πόρι τῆς ζ : τὸ παρόντος, ἄρα ἡ $\alpha\epsilon$, πλευρᾷ ἐστὶ τετραγώνου ἐγγραφομένου εἰς μέγιστον κύκλον τὸν ἐν ἢ καὶ ὁ $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλος σφαίρα. ὅπερ ἔδει τὸ α :

Ἄλλα δὲ εἴτω ἡ $\alpha\epsilon$, ἴση τῇ τῆς ἐν μεγίστῳ κύκλῳ ἐγγραφομένης τετραγώνου πλευρᾷ. Λέγω ὅτι ὁ $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλος μέγιστός ἐστι. τῷ αὐτῷ γὰρ κατασκευασθέντων, ἐπεὶ ὁ $\alpha\zeta\gamma\epsilon$, κύκλος διὰ τῶν πόλεων τῶν $\alpha\beta\gamma\delta$, διέρχεται, πάντως γὰρ δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὸν τέμνει καὶ τῷ ἀνωτέρω, ἡ $\alpha\gamma$, ἄρα κοινὴ τομὴ διάμετρος ἐστὶ τῷ

τῶ αβγδ, κύκλω, ἀλλ' ἢ αε, ἴση ἐστὶ καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆ τῶ τετραγώνου πλά-
 ρῃ τῶ ἐν μεγίστῳ ἐγγραφομένῳ κύκλῳ, καὶ ταύτῃ ἴση ἐστὶν ἢ εγ, καὶ τὸν εἰς ὄρον
 τῶ παρόντος, ἄρα τὸ αεγ, ἡμικύκλιόν ἐστι, καὶ ἢ αγ, διάμετρος τῶ αβγδ, κύ-
 κλω, διάμετρος ἐστὶ ἐστὶ καὶ τῶ αεγζ. οἱ ἄρα αβγδ, αεγζ, κύκλοι ἐν τῇ αὐτῇ
 ὄντες σφαίρα δίχα ἀλλήλοις τέμνονται, καὶ καὶ τὴν ἰ: τῶ παρόντος μέγιστοί εἰσι,
 μέγιστος ἄρα ὁ αβγδ, κύκλος. ὅπερ ἠὲ τὸ β':

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α.

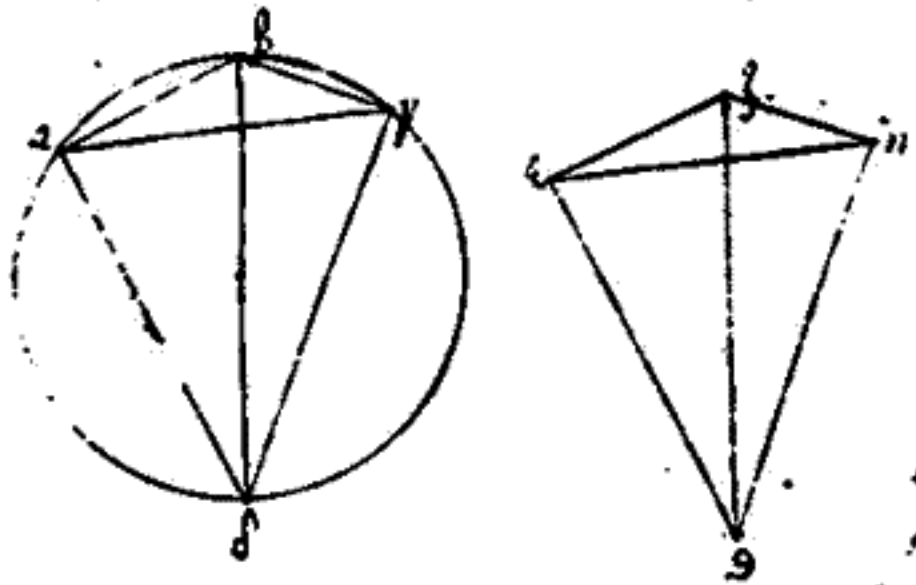
Ἐκ τούτων δὴλον, ὅτι οἱ μέγιστοι κύκλοι τεταρτημοσίων ἀφίστανται τῶ ἰδίων πό-
 λων, καὶ οἱ τεταρτημοσίων ἀφιστάμενοι τῶ ἰδίων πόλων, μέγιστοί εἰσι.

Πρότασις ΙΔ': Πρόβλημα.

Τῆ διαμέτρῳ παντός ἐν σφαίρα κύκλω ἴσω δι'θεῖαν ὀρθῶν.

Ἐστω ἐν σφαίρα κύκλος τυχῶν ὁ αβγδ. καὶ ζητηθῆτω δι'θεῖα ἴση τῇ αὐτοῦ
 διαμέτρῳ. Ληφθήτωσαν ἐπὶ τῆς τῶ αβγδ, κύκλω περιφέρειᾶς σημεῖα, ὡς ἐτυ-
 χε, τὰ α, β, γ, καὶ συνω-
 σάσθω ἐκ ξιῶν δι'θεῖων ε
 αἰ, εἰσὶν ἴσαι τοῖς ξισὶν δια-
 σήμασιν αβ, βγ, γα, ξί-
 γωνον τὸ εζη. καὶ πρὸς μὲν
 τῆ ε, σημεῖον συνισάσθω κά-
 θετος ἐπὶ τῆς εζ, ἢ εθ,
 πρὸς δὲ τῆ η, συνισάσθω ὁ-
 μοίως κάθετος ἐπὶ τῆς ζη,
 ἢ ηθ, καὶ ἐπιζέχθω ἢ ζθ,
 καὶ αὕτη ἔσαι ἢ ζητωμένη.

Theod. Sf. Lib. 1. Fig. 14.

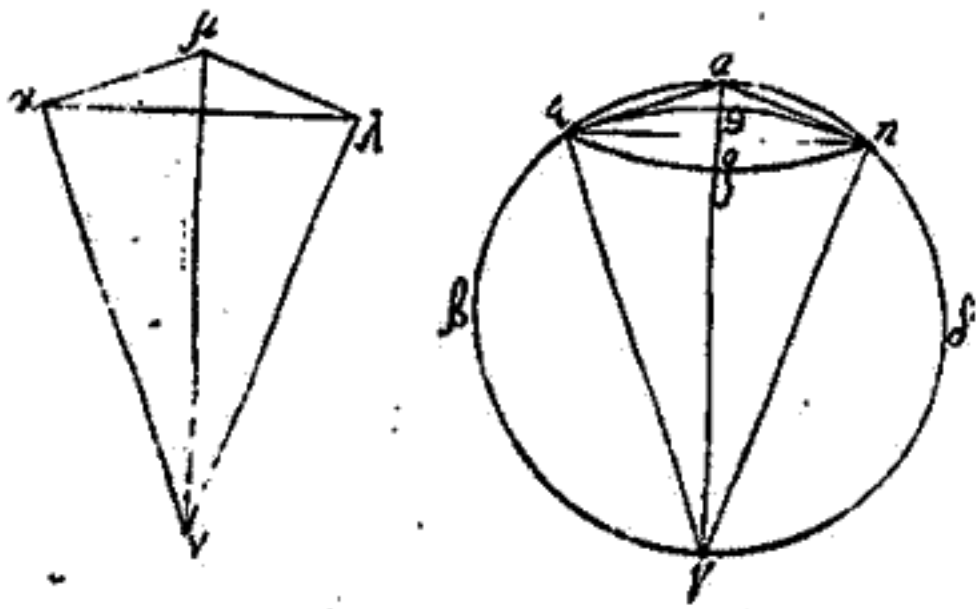
Ἡχθω γὰρ ἀπὸ τῶ β, ση-
 μείον ἢ βδ, διάμετρος τῶ αβγδ, κύκλω, καὶ ἐπιζέχθωσαν αἰ αδ, γδ, αγ.
 καὶ ἐπεὶ τῶ αβγ, εζη, ξιγώνων αἰ πλάρῃ ἴσαι εἰσι, πάντως γε καὶ αἰ γωνίαι
 ὁμοίως ἴσαι εἰσι καὶ τὸ πόρισμα τῆς ε': τοῦ α': τῶ σοικειωτῶ, ὡς ἢ ὑπὸ ζεη,
 ἴση ἐστὶ τῇ ὑπὸ βαγ. ἔστι δὲ καὶ ἢ ὑπὸ ζεθ, ἴση τῇ ὑπὸ βαδ; ὁρθὴ γὰρ
 ἑκατέρα ἢ μὲν καὶ τὴν κατὰ κέντρον, ἢ δὲ καὶ τὴν λ' α': τῶ γ': τῶ αὐτῶ, ἄρα καὶ λοι-
 πὴ ἢ ὑπὸ ηεθ, λοιπῇ τῇ γαδ, ἴση ἐστὶ. διὰ τὰ αὐτὰ δειχθήσεται καὶ ἢ ὑπὸ
 εηθ, τῇ ὑπὸ αγδ, ἴση, ἔστι δὲ καὶ ἢ εη, πλάρῃ τῇ αγ, ἴση, ἄρα καὶ τὸν κς':
 τῶ α': τῶ αὐτῶ καὶ αἰ λοιπαὶ πλάρῃ εθ, θη, ἴσαι εἰσι ταῖς λοιπαῖς αδ, δγ.
 ὡς ὅλον τὸ εθη, ξιγώνων ὅλων τῆ αδγ, ξιγώνων ἰσόν ἐστιν, ἔστι δὲ καὶ τὸ εζη,
 ἴσον τῶ αβγ, ξιγώνων, ὡς δὲ δεικνύται, ἄρα τὸ εζηθ, ξαπέξιον ἰσόν ἐστὶ τῶ
 αβγδ, ξαπέξιον, ἐφαρμοστικῆς οὐκ τῆς εθ, ἐπὶ τῆς αδ, ἐφαρμοσθήσεται
 παύ.

πάντος κ ή $\epsilon\zeta$, η $\alpha\beta$, ή ή $\zeta\eta$, η $\beta\gamma$, ή ή $\eta\theta$, η $\gamma\delta$, Ισα γάρ, ή πάλι πλάγας ή μίαν Ισας έχουσιν, ως δέδεικται, ως εφαρμοτομύτων των ζ, η, θ , σημείων τοις β, γ, δ , εφαρμοθήσεται ή ή $\zeta\theta$, η $\beta\delta$, ή $\zeta\theta$, άρα Ιση έστι η $\tau\epsilon$ $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλου διαμέτρω. όπερ $\omega\delta$ τώ ζητούμενον.

Πρότασις ΙΕ': Πρόβλημα.

Τη διαμέτρω της δοθείσης σφαίρας ίσω άθεΐαν άρειν.

Έστω σφαίρα ή $\alpha\beta\gamma\delta$, ή ζητούμενη ή ταύτης διάμετρος. Ληφθήτω δη τυχόν σημείον επί της επιφανείας της σφαίρας, ός είπειν τώ α , ητι κέντρο μεν η α , διαστήματι δέ η $\tau\epsilon$ τυχόντι γραφήτω κύκλος ό $\epsilon\zeta\eta\theta$. Έτινος άρειθήτω δια τής α άνωτέρω ή διάμετρος, ητι ϵ -
Theod. Sf.Lib. 1. Fig. 15.

σω αυτή ή κλ. ληφθούτων δέ δύο τυχόντων σημείων, επί της περιφέρειας τῆ $\epsilon\zeta\eta\theta$, κύκλου φέρ' είπειν, τώ ζ , ή θ , διαιρηθήτω έκάτερον η $\zeta\epsilon\theta$, $\zeta\eta\theta$, τήτων δίχα ητι τώ ϵ , ή η , σημεία, ητι διαιρηθήσεται ό $\epsilon\zeta\eta\theta$, δίχα. ως τλώ τώ ϵ, η , επίζωγνύουσιν σημεία διάμετρον είναι. έτα σμυσά-

θω επί της κλ, τρίγωνον τώ κμλ. ως τλώ μεν κμ, ίσω είναι η $\epsilon\alpha$, διαστήματι, τλώ δέ μλ, η $\alpha\eta$, ητι προς μεν η κ , σμυσάσθω κάθετος επί της κμ, ή κν, προς δέ η λ , όμοίως σμυσάσθω κάθετος επί της μλ, ή λν, ητι επέζώχθω ή μν, ητι αυτή ίσαι ή ζητούμενη. Κείσθω γάρ τον $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλον, είναι τον δια τής ϵ, α, η , διερχόμενον σημείων της δοθείσης σφαίρας, ητι διήχθω δια τῆ κέντρου της σφαίρας ή $\alpha\gamma$. έτα επέζώχθωσαν αι $\alpha\eta, \epsilon\eta, \epsilon\gamma, \eta\gamma$. ή έπει τώ κμλν, τρίγωνον Ισόν ίσι ητι όμοιον η $\epsilon\alpha\eta\gamma$, τρίγωνον ήτι τλώ άνωτέρω, σμύση γάρ τώ, π κμλ, τρίγωνον Ισον ή όμοιον η $\epsilon\alpha\eta$, ητι τώ κλν, η $\epsilon\eta\gamma$, πάντως γα ή μν, διάμετρος έστι τῆ $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλου, κατ' τλώ αυτόν, άλλ' ό $\alpha\beta\gamma\delta$, κύκλος μέγιστός έστι ητι τώ β': πόρισμα της ιβ': τῆ παρόντος, ότι δίχα τέμνων τον $\epsilon\zeta\eta\theta$, κύκλον ητι τώ ϵ , ητι η , σημεία δια των πόλων αυτῆ διέρχεται, ή δέ τῆ μέγιστη κύκλου διάμετρος Ιση έστι η $\tau\epsilon$ της σφαίρας διάμετρος, άρα ή μν, Ιση έστι η $\tau\epsilon$ της δοθείσης σφαίρας διάμετρος. όπερ $\omega\delta$ τώ προταχθέν.

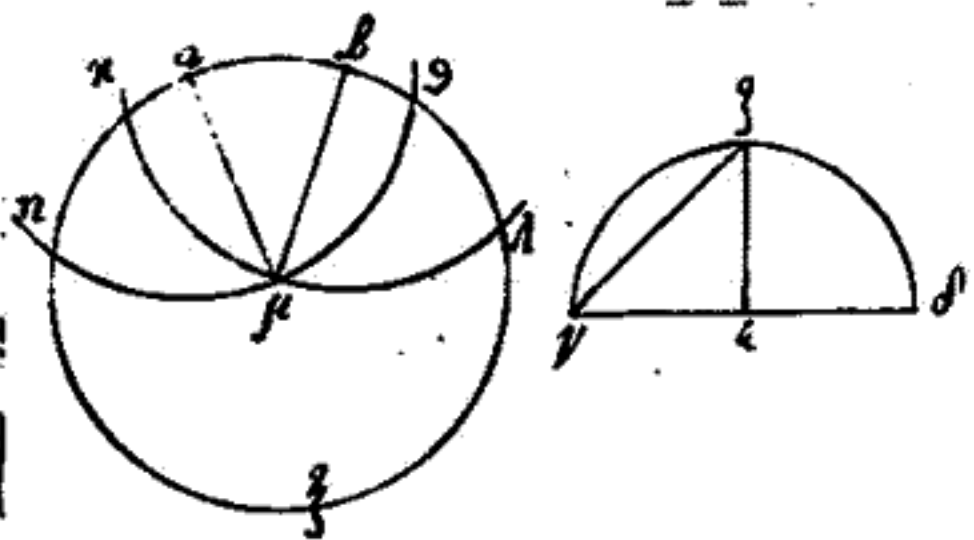
Εργ. Δ της Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Πρότασις Ιζ': Πρόβλημα.

Δύο, ως ἔτυχε, σημείων δοθέντων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας, τὸν δὲ αὐτῶν διερχόμενον μέγιστον κύκλον εὑρεῖν.

Ἐῶσαν ἐπὶ τῆς δοθείσης σφαίρας τυχόντα σημεία τὰ α, β , καὶ ζητήσω ὁ δὲ αὐτῶν διερχόμενος μέγιστος κύκλος. Εὐριθέτω δὴ καὶ τὴν ἀνωτέρω ἢ τῆς δοθείσης σφαίρας διάμετρος, καὶ ἔσω αὐτῆς ἢ $\gamma\delta$. διαιρέσεισθε δὲ τῆς $\gamma\delta$, δίχα καὶ τὸ ϵ , σημείον, ἀνίστασθε ἐπ' αὐτῆς κάθετος ἢ $\epsilon\zeta$, καὶ ἐπιζώχθω ἢ $\gamma\zeta$. ἔτα κενόφοις τοῖς α, β , δοθείσι σημείοις, καὶ διαστήματι τῷ $\gamma\zeta$, γραφήτωσαν τόξα τὰ $\eta\theta, \kappa\lambda$, πμνόμωσα ἀλλήλοις καὶ τὸ μ , ἀπὸ δὲ τοῦ μ , ὡς ἀπὸ κέντρου διαστήματι τῷ $\mu\alpha$, ἢ $\mu\beta$, γραφήτω κύκλος, κακείνος ἔστω ὁ ζητούμενος. Ἐπιζώχθωσαν γὰρ αἱ $\alpha\mu, \beta\mu$, καὶ ἐπεὶ τὰ $\eta\theta, \kappa\lambda$, τόξα ἴσῳ κατεγράφησαν διαστήματι, πάντως γὰρ αἱ $\alpha\mu, \beta\mu$, ἴσαί εἰσιν. ὥστε ὁ κέντρον μὲν τῷ μ , διαστήματι δὲ τῷ $\mu\alpha$, γραφόμενος κύκλος διελάσεται καὶ διὰ τῷ β . ἐπεὶ δὲ ἑκάτερα τῶν $\alpha\mu, \beta\mu$, ἴση ἐστὶ τῇ $\gamma\zeta$, ἢ δὲ $\gamma\zeta$, ἴση τῇ τῷ πῆραγώντῳ πλάρῃ τῷ ἐν μεγίστῳ ἐγγραφομένῳ κύκλῳ. ὁ ἄρα $\alpha\beta\zeta$, κύκλος ἀφίσταται τῷ μ , αὐτῷ πόλῳ διαστήματι ἴσῳ τῇ πλάρῃ τῷ ἐν μεγίστῳ κύκλῳ ἐγγραφομένῳ πῆραγώντῳ, καὶ ἰσομέσως μέγιστός ἐστι καὶ τὴν $\epsilon\gamma$: τῷ παρόντος. δύο ἄρα, ὡς ἔτυχε, δοθέντων σημείων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας, εὑρηται ὁ δὲ αὐτῶν διερχόμενος μέγιστος κύκλος.

Theod. Sf.Lib. 1. Fig. 16.

Πρότασις ΙΖ': Πρόβλημα.

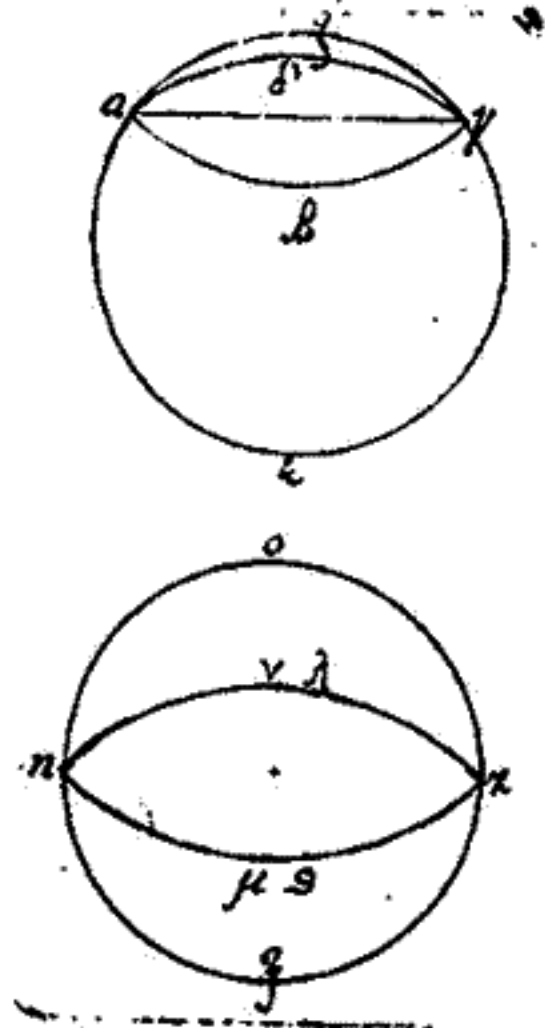
Παντὸς ἐν σφαίρᾳ κύκλου τὴν πόλιν εὑρεῖν.

Ἐῶσα α : κύκλος ἐν τῇ τυχόντῃ σφαίρᾳ ὁ $\alpha\beta\gamma\delta$, ἐλάσων, καὶ ζητήσωσθε οἱ πάντες πόλοι. ἀποθέτωσαν δὴ τυχόντα σημεία ἐπὶ τῆς τῷ $\alpha\beta\gamma\delta$, δοθέντος κύκλου περιφερείας τὰ β, δ , ὡς εἰπεῖν, καὶ δ . τῶν δὲ $\beta\alpha\delta, \beta\gamma\delta$, τόξων δίχα διαιρουμένων καὶ τὰ α, γ , σημεία, εὐριθέτω διατῆς ἀνωτέρω ὁ διατῆν α, γ , διερχόμενος κύκλος, καὶ ἔσω ἡμῶς ὁ $\alpha\epsilon\gamma\zeta$, τῶν δὲ $\alpha\epsilon\gamma, \alpha\zeta\gamma$, τόξων διαιρουμένων δίχα καὶ τὰ ϵ, ζ , τὰ αὐτὰ σημεία ϵ, ζ , πόλοι ἴσονται τῷ $\alpha\beta\gamma\delta$, κύ-

κύκλω. ἐπεὶ γὰρ τὰ $αβ, αδ,$ τόξα ἰσάεσιν, ὡσπερ καὶ τὰ $γβ, γδ,$ πάντως γε κατὰ τὸ $β'$: ἀξίωμα, καὶ $αδγ, αβγ,$ ἰσάεσιν, καὶ ὁ $αεγζ,$ κύκλος διέχεται τὸν $αβγδ,$ τέμνει κύκλον. ὡς καὶ τὴν $ιβ'$: τῷ παρόντος ὁ $αεγζ,$ διὰ τῶν πόλων τῶν $αβγδ,$ διέρχεται κύκλω. ἀλλὰ τὰ $ζ, κ, ε,$ ἐξ ἴσου τῶν $α, κ, γ,$ ἀφίσταται, κίεσι τὰ $αζ, ζγ,$ διαστήματα ἴσα ἀλλήλοις εἰσὶν, ὡσπερ καὶ τὰ $αε, εγ,$ τὰ $ζ,$ ἄρα καὶ $ε,$ πόλοι εἰσὶ τῷ $αβγδ,$ κύκλω, καὶ τὸν $ε$: ὅρον τῷ παρόντος.

Theod. Sf. Lib. 1. Fig. 17.

Ἐστω $β'$: κύκλος ἐν σφαίρᾳ μέγιστος ὁ $ηθκλ,$ καὶ ζηθθήπωσαν οἱ τῶν πόλοι. Ληθθήπωσαν, ὡς καὶ ἑρόπρον, ἐπὶ τῆς περιφέρειας τῷ $ηθκλ,$ κύκλου δύο τυχόντα σημεῖα, φησὶ εἰπεῖν, τὰ $θ, κ,$ τῶν δὲ $θηλ, θκλ,$ δίχα τμηθῶσαν, τῷ μὲν καὶ τῷ $η,$ τῷ δὲ καὶ τῷ $κ.$ δῆλον, ὅτι τὰ $ηθκ, ηλκ,$ ἡμικύκλια εἰσιν, ὧν ἑκάτερον δίχα τμηθῆτω τῷ μὲν καὶ τῷ $μ,$ τῷ δὲ καὶ τῷ $ν.$ εἴτα κέντρων τῶν $μ, η$ καὶ τῶν $ν,$ καὶ διαστήματι τῶν $μη, ηκ,$ ἴσα γάρ, γραφήτω ὁ $ηξκσ,$ ἕτερος ἑκάτερον τῶν $ηξκ, ηοκ,$ τόξων δίχα τμηθῆτω καὶ τὰ $ξ, ο,$ σημεῖα, καὶ τὰ $ξ, ο,$ σημεῖα, πόλοι ἔσονται τοῦ $αθκλ,$ κύκλου. ἐπεὶ γὰρ ὁ $ηξκσ,$ κύκλος, ὡς ἀπὸ κέντρου τῷ $μ,$ γέγραπται, πάντως γε τὸ $μ,$ πόλος αὐτῷ εἰσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ $σ,$ διὰ τὰ αὐτὰ πόλος εἰσὶ τῷ αὐτῷ. ἀλλὰ τὸ $μη,$ τμηθῆναι εἰσιν, ὡσπερ καὶ τὸ $μκ,$ ἄρα ὁ $ηξκσ,$ κύκλος τμηθῆναι ἀφίσταται τῷ ἰδίῳ κύκλω, καὶ καὶ τὸ πῶμα τῆς $εγ'$: τῷ παρόντος, μέγιστός εἰσιν. ἀλλ' ὁ $ηθκλ,$ κύκλος διὰ τῶν $μ, ν,$ πόλων τῷ $ηξκσ,$ κύκλω διέρχεται, ὡς δίδεικται, ἄρα κατὰ τὴν $ιβ'$: τῷ παρόντος, καὶ ὁ $ηξκσ,$ διὰ τῶν πόλων τῷ $ηθκλ,$ διέρχεται. ἑκάτερον δὲ τῶν $ζ, ο,$ ἐξ ἴσου τῶν $η, κ,$ ἀφίσταται, ἄρα τὰ $ξ, ο,$ σημεῖα πόλοι εἰσὶ τῷ $ηθκλ,$ μέγιστῳ κύκλω, τῷ δευτέρῳ ἄρα ἐν σφαίρᾳ κύκλω οἱ πόλοι εὐρίωνται.

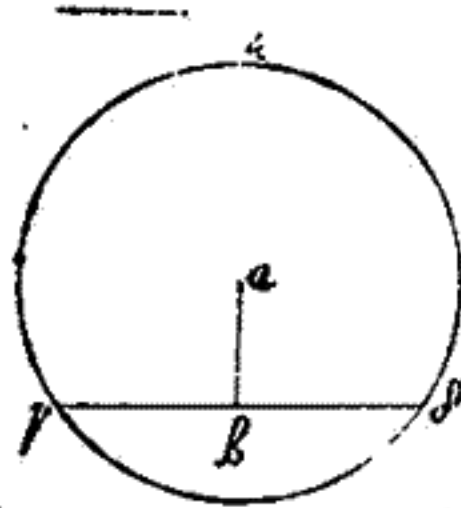
Πρότασις ΙΗ': Θεώρημα.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ ἀθεῖαί τις διὰ τῷ κέντρῳ ἀθεῖαί τινα μὴ διὰ τῷ κέντρῳ δίχα τέμνη, ἔστω ὁρθὰς αὐτῷ τέρμη, καὶ ἑὰν πρὸς ὁρθὰς αὐτῷ τέρμη, ἔστω δίχα αὐτῷ τέρμη.

Ἐστω ἐν σφαίρᾳ τῆς τυχόντος, ἥς κέντρον τὸ $α,$ ἀθεῖα διὰ μὲν τῷ κέντρῳ ἡ $αβ,$ μὴ διὰ τῷ κέντρῳ δὲ ἡ $γδ.$ καὶ τμηθῆτω ἡ $αβ,$ τῷ $γδ,$ δίχα καὶ τῷ $β.$ Λέγω, ὅτι

γω, ὅτι κ' ἄρως ὀρθὰς αὐτῷ τέμνει. Ἐκβεβλήσθω γὰρ τὸ διὰ πῶν $a\beta, \gamma\delta$,
 ἐπίπεδον, κ' κοινῶ ποιήσει τομῶν μὲν τῆς σφαίρας τὸν $\gamma\delta\epsilon$, κύκλον κ' τὸν β' :
 τῷ παρόντος, κ' ἐπεὶ ὁ $\gamma\delta\epsilon$, κύκλος διὰ τῷ κέντρῳ τῆς σφαίρας διέρχεται, μί-
 γιστός ἐστι, κ' τὸ a , κέντρον ἐστὶ κ' αὐτῷ $\gamma\delta\epsilon$, κύ-
 κλου. Αὐθις ἐπεὶ ἑκατέρω πῶν $a\beta, \gamma\delta$, ὀρθῶν
 ἐν τῷ $\gamma\delta\epsilon$, κύκλῳ ἐπιπέδῳ ἐστὶ, κ' ἢ μὲν $a\beta$,
 διὰ τῷ a , κέντρῳ τοῦ $\gamma\delta\epsilon$, κύκλου διερχομένη τέ-
 μνει δίχα τὸν μὴ διὰ τοῦ κέντρῳ, ἢτοι τὸν $\gamma\delta$,
 δῆλον, ὅτι ἢ $a\beta$, κ' ἄρως ὀρθὰς τέμνει τὸν αὐ-
 τῷ $\gamma\delta$, κ' ἀνάπαλιν, κατὰ τὸν γ' : τῷ γ' : τοῦ
 στοιχειωτῆ. Ἐὰν ἄρα ἐν σφαίρᾳ ὀρθαί τις διὰ τῷ
 κέντρῳ, ὀρθαί τινε μὴ διὰ τῷ κέντρῳ τέμνη, κ' αὐ-
 τῷ ὀρθὰς αὐτῷ τέμνει, κ' ἐὰν ὀρθὰς αὐ-
 τῷ τέμνη, κ' δίχα αὐτῷ τέμνει, ὅπερ ἴδει δεῖξαι.

Theod. Sf. Lib. 1. Fig. 18.

Τέλος τῆ Πρώτης τῆς κατὰ Θεοδοσίου Σφαιρικῶν.

